

Gái-Ba-Miền

*Tôi hãnh diện: gái thành đô Hà Nội,
Dù 54 (1954) đã vôi vĩa xuôi Nam,
Bỏ lại sau lưng chế độ ác gian,
Chạy! Khi mới sơ sinh đang quần tã.
Tôi có được chút Hà Thành thanh nhã,
Của nghìn năm văn vật, đẹp kiêu sa,
Chút đài trang, chút lịch thiệp, văn hoa,
Chút cong cớn, cho đúng là gái Bắc!*

*Tôi có chút gái miền Nam mộc mạc,
Suốt tuổi xuân sống ấm áp, bình an.
Chút đơn sơ để bớt vẻ kiêu sa,
Chút trực tánh: bớt văn hoa, kiêu cách.
Chút hiền hậu: bớt chua ngoa, đanh đá,
Chút hào hoa của dư dả Cửu Long.
Tạo cho mình nét khả ái, mi-nhon,
Rất đặc biệt: gái Sài-Gòn-Chín-Nút!*

*Đến tuổi lấy chồng, chàng đòi đón rước,
Tiếng bồng trâm, dân Huế rất, khó nghe.
Trời se duyên, tình đã vẹn câu thề,
Tập lữ lười những mô, tê, răng, rứa, ...
Chút nghiêm nghị, khép mình: thêm quyến rũ,
Chút lạnh lùng: che dấu bớt xông xáo.
Chút duyên ngầm: thêm hấp dẫn, ngọt ngào,
Mê mê mê, hôn lao đao, ... Kỳ rứa!*

*Tui dị nhĩ? Thấy mình hên đấy chứ,
Gái-Ba-Miền thừa hưởng những tinh hoa,
Của Nam, Trung, Bắc trộn hòa,
Dịu hiền, kín đáo, mặn mà Việt Nam!*

Nguyễn Phương Thúy

10/7/2015